

Hebt u ook een geologische vondst gedaan met een eigen verhaal?
Stuur dan een foto en tekstje naar
ngv.redactiesecretariaat@gmail.com

2 mm

Mijn vondst

AFBEELDING | *Palatodonta bleekeri*.
Foto: Georg Olechinski Steinmann
Institut, Universität Bonn.

Van *Palatodonta bleekeri* naar *Lariosaurus vosseveldensis*

REMCO BLEEKER
RWBLEEKER52@GMAIL.COM

Al sinds mijn kindertijd (40 jaar geleden) ben ik geïnteresseerd in fossielen. Eerst zocht ik als kind in de grindbulten bij het Twentekanaal en langs het spoor, wat toen nog mogelijk was. Daar vond je af en toe zeeliepstengels en zee-egels. Later ben ik via schoolvrienden aan

het zoeken geslagen in kleiputten vlak over de grens en natuurlijk bij Wüllen (Duitsland) waar je zee-egels kon rapen.

In deze tijd ben ik ook lid geworden van de NGV en zodoende kregen we de Staringia uit 1979 thuis waarin Henk Oosterink † een stuk schreef over een 'bottenlaag' in de steengroeve bij Winterswijk, beter bekend als laag 9

uit zijn profielopname. Ik las in die dagen ook een stuk over voetsporen van sauriërs. In datzelfde jaar zijn ik en mijn zoekmaat op de fiets 45 km richting Winterswijk gefietst. Die voetsporen, dat leek ons wel wat, want botten zouden we wel niet vinden. Toch vonden we ze, niet veel, maar elke keer als we daar waren wel een paar. Zo had ik in die jaren al redelijk wat ribben en wervels bij elkaar gespaard.

Na mijn 18de heb ik enkele jaren niet meer gezocht, want andere dingen waren toen belangrijker... Maar omdat mijn jongere broer nog wel regelmatig fossielen zocht ben ik rond mijn 30ste weer opnieuw gestart in Winterswijk.

De manier van zoeken was inmiddels geheel veranderd. In plaats van het aloude rondsletteren en zoeken naar stenen van de goede kleur in de vers gesprongen kalk werd er direct gegraven en gehakt richting de 'botten' laag. Zo probeerde iedereen een mooie collectie bij elkaar te hakken en in de loop van de jaren kwamen behoorlijk wat juweeltjes voorbij: placodustanden, *Anarosaurus*- en *Nothosaurus*schedels, schitterende vissen en diverse grote botten.

Maar op mijn mooiste vondsten heb ik toch lang moeten wachten. Ze kwamen snel achter elkaar. Eerst in mei 2010 een schitterend verspoeld *Nothosaurus*skelet (*Nothosaurus marchicus*) met complete schedel (Afb. 1). Daarna in datzelfde jaar een visachtig fossiel, die ik pas in de winter erna bij het prepareren herkende als 'rare schedel'. Ik heb deze vondst gemeld bij Nicole Klein (Steinmann-Institute, Paleontology, University of Bonn, Statliches Museum für Naturkunde in Stuttgart) die ook de *Nothosaurus marchicus* had laten prepareren voor de tentoonstelling van Winterswijkmateriaal in Bonn. Na het toesturen van door Jos Lankamp gemaakte foto's was ze direct enthousiast en heeft in het jaar erna de vondst beschreven als *Palatodonta* (zie titelafbeelding). De soortnaam mocht ikzelf bedenken. Dat werd *bleekeri*; want wat is er mooier

dan je eigen naam te lezen op internet en in boeken.

Ik had qua vondsten dus niet te klagen, maar toch blijft de groeve vol mooie verborgen dingen en hoop je op meer "ohhh!!!"-vondsten. Zo was voor mij nog steeds het doel een mooie *Anarosaurus* schedel te vinden, want een compleet exemplaar had ik nog niet.

Op een dag in mei 2014 was ik met mijn mede-zoeker Jan van der Berg aan het mijmeren dat het wel eens een 'Anarosaurusdag' zou kunnen gaan worden. We hadden een plek in de groeve uitgezocht waar langere tijd water over de goede bottenlaag en de lagen daarboven had gelopen. Door het vocht willen die lagen dan nog wel eens gemakkelijker af te graven zijn; ook worden botfossielen iets donkerder van kleur waardoor ze beter contrasteren met de omringende kalk.

We dachten eerst een echt goede plek gevonden te hebben om te oogsten, maar na een hele dag te hebben gekapt en gegraven was de oogst nog wat mager. Jan had een mooie staartrib gevonden maar ik, op wat frutsels na, weinig.

Na een hele dag hakken in een behoorlijk warme groeve (het was toen plusminus 26 graden buiten de groeve) wordt de nauwkeurigheid behoorlijk minder. Maar toch zag ik 'm: een kleine bult in de kalk. Door mijn loop zag ik meteen een onregelmatig bot met holtes en daaronder onmiskenbaar een onderkaak, qua formaat passend bij een *Anarosaurus* schedel... hebbes!!!

Na het prepareren was ik in eerste instantie toch teleurgesteld dat het

AFBEELDING 2 | De schedel van een *Lariosaurus vosseveldensis*
Foto: Georg Olechinski Steinmann Institut, Universität Bonn.

slaapvenster zo groot was (Afb. 2). Het leek verdraaid veel op een *Nothosaurus*, maar die afmeting: slechts 4,5 cm? Dus Nicole maar weer gemaild en het stuk meegegeven richting Bonn waar Olaf Dülfer de rest schitterend verder uitgerepareerd heeft.

Enkele maanden later mailde ze me dat ik toch wel een echte mazzelbips was, want het betrof een *Lariosaurus*! Normaal is deze alleen bekend van vondsten uit China en Zwitserland. Ze vroeg me een naam te bedenken, en na wikken en wegen wilde ik de vindplaats eren, Vosseveld was als soortnaam nog niet gebruikt dus... *Lariosaurus vosseveldensis*.

Adam Haarhuis vond in de periode dat Nicole de sauriër beschreef een schedeldak met precies dezelfde maten als de schedel, deze is in de beschrijving meegenomen.

22 April 2016 is het artikel verschenen in Journal of Vertebrate Paleontology.

Klein, N., D. F. A. E. Voeten, A. Haarhuis, and R. Bleeker. 2016. The earliest record of the genus *Lariosaurus* from the early middle Anisian (Middle Triassic) of the Germanic Basin.

AFBEELDING 1. | *Nothosaurus marchicus*.
Foto: Georg Olechinski Steinmann Institut, Universität Bonn.

